

Opazke.

Vsi dopisi se posiljajo uredništvu v ulici
Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran.
Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznana in po-
slanice) se zaračunijo po pogodbi; pri
kratkih oglasih z drobnimi črkami se
plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema opravnštvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in
soboto ob 1 uri popoludne.

Cena za vse leta s prilogom 2 for., za
pol 3 for. 50 nov., za četrto leta 1 for.
75 nov. — Edinost brez priloga stane
za celo leto 6 for., za pol leta 3 for.,
za četrto leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri oprav-
ništvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu
po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po
6 nov.

*V silnosti je moč.

Bolgarska in Evropa.

Princ Coburg tedaj ne prevzame vlade na Bolgarskem. Različni uzroki mu to odsvetujejo. Pred vsemi je menda največja, da bi velevlasti evropske težko ga priznale postavnim nastopnikom kneza Aleksandra ter mu vstvarjale sitnosti, kojih bi se težko iznebil. Mej temi pa bi v prvej vrsti njemu nasprotovale najbrže Ruska in Francija.

Zveza in simpatije mej tema državama, so uže davno očite. Francija sploh vedno deluje v to, da si popolnoma za se pridobi severnega velikana, kajti boji se bližnjega zviteža Bismarcka. Ako je na nasprotni strani varna, ne boji se Francija tudi za svoje vzhodnje meje, ker z pomočjo Ruske v slučaju vojne bi se Nemčija nahajala mej dvema ognjem.

Ni dvombe, da so tu i ruski merodajni krogi knezu Coburgu Gotha naravnost odsvetovali, naj ne gre v Sofijo, ker tam ima Rusija sama svoje interese. In nemški knez je najbrže svoj položaj prej dobro premislil in na to odgovoril bolgarskim poslancem to, kar uže vsakdo ve.

Kakor je brati po raznih časopisih, težko je, da se bolgarsko zamešano pršanje tudi sedaj ugodno reši, kajti iz obravnavanja, ki ga bolgarska deputacija ima s princem Ferdinandom Coburg Gotha, ni si menda dobrega prorokovati.

Omenjena deputacija je še vedno na Dunaju. Zadnjic je imela zopet s knezem novo konferenco.

O uzrokih in izidu te konference ima „Agramer Tagblatt“ ta le telegram z Dunaja: „Med udi bolgarske deputacije in princem Koburškim se je istinito govorilo o potovanju zadnjega na Bolgarsko; deputacija je skušala princa prepričati, da bi koj odpotoval v Sofijo ter od tamkaj začel obravnavo z evropskimi velevlastmi. Udej vojaškega stanu, ki so mej deputacijo, zagotovili so prince, da se lahko z gotovostjo vpre na zaupljivost in disciplino bolgarske vojske. Še le po dolgih obravnavah je princ Ferdinand slednjič zagotovil, da v teku 14 dni se določno izreče. Diplomatične obravnave z raznimi velevlastmi bode mej tem knez vodil od tukaj; udje bolgarske deputacije odpotujejo koj z Dunaja, le nekoliko jih ostane, da po 14 dneh zaslišijo slednjo kneževu besedo.“

S tem pa ni še bolgarsko pršanje rešeno kajti štirinajstdnevni pomislek, ki si ga je princ pridržal, predno se odločno izreče, zdi se nam, da je podoben od-

ločnemu „ne“. Knez bi moral popred vdobiti dovoljenje od Rusije, in le tedaj bi se lahko o rešitvi tega pršanja govorilo. Kakor je misliti, on se na to dovoljenje tudi zanaša; ne vemo pa, je li mu bode možno si ga pridobiti.

Vsakakor ta dvomba, ta nenagnjenost in neodločnost princa nam nič dobrega ne obeča.

Vrši mu menda po glavi, kaj druge velevlasti storé, je li mu bodo ugodne in nagnjene ali pa ga bodo v delovanju in nehanju zavirale. Ne veseli ga menda tudi, spustiti se mej bolgarsko ljudstvo, čigar navade in težnje malo ali nič nepozna — sploh on še zelo dvomi, hoče li sprejeti ali ne bolgarski prestol. — Ni mogoče trditi, da se neso sedanji politični voditelji bolgarskih zadov zadosti pobrini, da natančno pozvedo, kake namene imajo evropske velevlasti na Bolgarsko in tudi te velevlasti neso opustile tem voditeljem razjasnoti pravega političnega položaja raznih držav.

Ko je, po izvolitvi kneza Valdemara na bolgarski prestol, bolgarsko Sobranje odposlalo deputacijo na razne evropske dvore, bile so velevlasti gledé politike z Bolgarsko gotove, in čeprav ni bilo to poslanstvo nikjer oficijelno sprejeto, vendar je od postranskih oficijelnih virov pozvedelo namene dotične vlasti. Regentska stranka se ni mogla na tak način udati puhlim iluzijam, ker pozvedela je povsod lehko naravnost, kako stvari stojí.

Avstrijsko-Ogerska, na kojo je poslanstvo največ računalno, dala mu je vedeni, da bi postal avstrijski antagonist še le tedaj oditen, ko bi Ruska rušila berolinško pogodbo, do tedaj pa bode mirno od strani opazovala razvijanje stvari. Jedeni svet, ki ga je poslanstvu izrekla, ta je, naj si prizadeva predno more in bolj nego je je možno, da se mirno sporazume z Rusijo. Mislimo, da je bil pomen avstrijske politike iz teh nasvetov zadost jasen. Avstrijsko-Ogerska ni nikakor namrejevala iz rusko-bolgarskih homatij pridobiti si kakih dvomljivih koristi. Tudi ni hotela teh homatij buriti in oživljati samo, da prevzame na mestu Ruske pokroviteljstvo nad Bolgarsko. Nič boljše se ni godilo bolgarskej deputaciji v Berolini in Parizu.

Graf Bismarck je izjavil, da je Nemčija v tem prepiru videla zgolj domać prepir med Rusko in Bolgarsko ter regentstvu ni imel boljšega svetovati, nego da si zopet za se pridobi Rusijo ter zopet

vpelje stare mirovne razmere. Francozi so bolgarskim poslancem svetovali jednak, samo Angleška in Italija sti porabili priliko, da pokažeti nenaklonenos ruskemu carju, ne da bi pa bolgarskim poslancem česa pozitiv.ega obečali.

(Konec prih.)

Glasi iz naroda o smrti pokojnega Viktorja Dolenca.

Pod tem naslovom bodo prenašali v naš časopis, kateri je on tako ljubil ter mu posvetil dober del življenja, tožne vesti iz raznih družih časnikov o življenju, delovanju, borjenju in nenadnej smrti rajnega ter mu postavimo s tem majhen spomenik.

Dragi Viktor! ti nas opazuješ sedaj iz višin, v katere si nam bil tako nenadno odpeljan zapustivi nas, da nadaljujemo po tebi započeto delo, ter gojimo v našem ljudstvu oni dobrdejni duh in blago ljubezen do ubozega, osirotenga naroda, ki po tebi plaka ter bode tvojih skrb v vsakej priliki pogrešal. Možak si bil ti značajan in ves unet za sveto narodno stvar, ter si vse svoje življenje bojeval, da ohraňi svojemu milemu narodu uglednost ter gojil v njem plamen prave domovinske ljubezni — obečamo Ti i mi, "da bodo prenašali tudi stopali po Tvojih stopinjah ter Tvoje delo nadaljevali. Oh da bi tudi naš trud ne bil nevespen, ampak da bi njegov vspeh združen s Tvojim doprinesel obilo sadu!

Bil si milega in blazega srca, radi česa Te je narod ljubil; — rad si pomagal po svojej moći uboščeku, ne da bi pri tem iskal svetske hvale, ampak pomagal si tajno z dobrim svetom, z vplivno svojo besedo ali segnivši v žep. Narod poznavajoč to Tvojo skrb, ljubil Te je in to ljubezen izraža tudi sedaj po Tvojej nenadnej smrti po narodnih svojih glasilih.

Prenesimo tu sem nekatere teh glasov: „Naša Sloga“ piše takole: Ranjenim srdecem javljamo milomu rodu tužnu viest, da nam je nemila smrt ugrabila dragocien život, narodnoga pobornika i zatočnika, dnevnega prijatelja i rodoljuba g. Viktora Dolenca, vlastnika tiskarne, urednika „Edinosti“, predsednika delavskog podpornog društva, starostu trščanskoga „Sokola“ predsednika podružnice „sv. Cirila i Metoda“ u Trstu, podpredsednika političnega društva „Edinost“ itd. itd. Več same ove

dobiti kakega hudobnega vojaka. Tedaj je moral iti oni vojak, kateri jo je uže dva večera srečno stražil brez kake nezgode. Vojak se je obotavljal, da noči iti, ker je uže tako en večer dalj čeval, nego drugi pred njim. Ker je videl grof da se obotavlja, reče mu: „Tu imaš 8 gl. in pojdi v gostilno, da se okrepčaš in ojačiš.“

Prišed v gostilno je tožil svojej ljubici, kaj ga čaka. Da mora uže tretjo noč na straži stati, ko so njegovi drugi le eno noč. Pa njegova lepa kuharica ga spregovori, da ni potreba iti na stražo, ampak naj pobegne rajši, kakor bi ga imela ona na večno zgubiti. Žalostno se posloviti kakor prva dva večera od svoje ljube s trdnim sklepom, da ne bo stražil mrtve grofice. Ko tako v skrbih mimo kapele koraka, naleti zopet na ono belo ženo, katera ga je uže dva večera gotove smrti otela. Prijazno prične zopet žena v belej obleki nagovorjati ga, naj gre le zopet stražiti mrtvo truplo v kapelo, rekoč: Pojdi, nič neprijetnega te ne doleti, le dobro poslušaj, kaj ti povem: postavi se na desno stran krste in tam čakaj, dokler ona vstane, ko ona vstane, leži v njeni krsti, ona bude pa po kapeli iskala ter milo klicala: „Papa, kje je moja večerja? Papa, kje je moja večerja? Do vojaka ni imela več moči, ura je minola.

Tako je prebil vojak tudi drugo noč brez kake nesreče.

Tretjo noč je bilo postaviti zopet novo stražo v kapelo, pa niso bili v stani

časti, koje je pokojnik sdušno i rodoljubno obnašao, pokazuje jasno, što smo mi primorski Slaveni izgubili u ovom prevrednom mužu.

Pokojnik je bolovan kroz 5—6 danah od kozicah a jučer, dne 20. t. m. v 1/2 u jutro izdahnuo je naglo udaren od kapi. Njegovom smrtju nastala je medju nami takova praznina, da će se ju vrlo težko ili nikako izpuniti.

On je bio duša svemu narodnemu životu u Trstu i okolicu. Podav se dušom i telom javnomu životu, političkomu dje-lovanju, nije poznavao granicah požrtvovanju, nije prezao pred žrtvom ma kolik velikom samo da pomogne svomu biednomu narodu.

Pokojnikovo telo bijaše radi okužljive bolesti odmah na groblje preneseno, te se je moral odustati od sjajnog pogreba, što su mu ga bili trščanski Slaveni nakanili prirediti. Nu usamo se, da će mu se zahvalni narod kasnije dostoju odužiti, jer je u punoj injeri zaslužio sveobče narodno priznanje i zahvalnost.

I mi, nemoguć danas dalje pod silnim udarcem, koji nas je iznenadili nemilosrdno snašao, odustajemo za sada od pobližeg opisa narodne nesreće, kličuć iz dubine razveljilena srdca milomu prijatelju i drugu: Sladko spavaj nezaboravni Viktor!

„Slovenski Narod“ št. 162, 20. julija govori: Jako žalostna vest došla nam je danes zjutraj z obali sinje Adrije. V Trstu, kjer je včeraj veselo zborovala družba sv. Cirila in Metoda, je malo ur po občinem zboru zatisnil oči mož, ki je bil velikega pomena za Tržaške in primorske Slovence, umrl je rodoljub, ki je do zadnjega dne v svojem sreči gojil gorečo ljubezen do naroda svojega, umrl je prvoboritelj, kateri je na svojih plečih nosil silno breme narodnega dela in se odlikoval po uprav čudovitej delavnosti. Prerano umrli Dolenc bil je urednik „Edinosti“, podpredsednik političnega društva „Edinost“, lastnik tiskarne, predsednik „Slovenskemu delavskemu podpornemu društvu“, jednako delujec pri „Slovenski čitalnici“, kakor pri podružnici sv. Cirila in Metoda, katerej je bil prvomestnik, prisoten pri vsakem volilnem in pri vsakem drugem shodu, z jedno besedo, bil je „spiritus movens“ Tržaških Slovencev, upiven v Trstu in v okolicu.

Ne bodo zanikovali, da se s pokojnikom nismo vsekdar strinjali glede takatike, da nismo odobravali vseh sred-

PODLISTEK.

Ukleta.

Narodna slišal od Govšee, zapisal Lofčinov
(Konec.)

Stal je uže delj časa, a vse je bilo mirno; ko jednjasta ura udari, dvigne se mrtva gospodična oživljena raz svojega ležišča, prične se ozirati po kapeli, ter isče vojaka, kriče: „Papa, kje je moja večerja? Papa! kje je moja večerja? Sedaj zagleda vojaka v desnem altarju, ter gre naravnost proti njemu, ali komaj je vstopila ona na prvo stopnico, ko se čuje raz zvonca dvanajsta ura, sedaj je zgubila ona vso moč do njega in se napoti zopet nazaj v krsto mrmarje: „Papa, kje je moja večerja?“ Drugo jutro pride kakor po navadi straža rešit stražnika, pa kako se zučudi, ko ugleda svojega brata se pri krsti stoječega.

Ker niso mogli druzega dobiti, moral je zopet drugi večer na stražo, grof mu je dal dane štiri goldinarje, ter mu rekel, kakor prejšnji dan.

Vojak je šel zopet v gostilno k svoji ljubici, ter ji povedal, da mora tudi

uze mine, obrne se nazaj proti krsti, ker pa tebe zagleda, začne te prosi na vse mogoče načine ter ti obečati in izgovarjati se, da se mora še malo odpočiti; ti pa le mirno v krsti leži, ko bode pa dvanajst odbilo, lahko vstaneš in nič se ti ne zgodi in ona bode rešena. On je šel na stražo ter si dobro zapamtil in vse storil, kakor mu je bila žena pravila. Kakor vsako noč, tako je tudi nočoj vstala raz svojega ležišča in vojak je hitro legel na njeno mrtvaško postelj. Milo ga je prosila, naj vstane ter ječala vmes: „Papa, kje je moja večerja? Papa, kje je moja večerja?“ Zdihovala, obečala na čudne načine, da je kar srce ganolo, pa vojak se ne zgane raz svojega ležišča. Se le ko je dvanajsta ura odbila, vstane vojak iz krste, grofice pa ne leže zopet v krstu kakor prejšna večere, ampak prime vojaka pod pazduhu in sta se vodila po kapeli sem ter tja do jutra: ko pride zopet pogledat stražnik, zelo se začudi nenanavade dvojice. Zaklene kapelo ter gre grofu naznani, kaj se godi v kapeli. Vsi so bili veseli, vojak se je poročil z lepo grofico, katero je rešil ukletja. Občeno je veselje bilo rajalo, pilo se je in jelo kolikor se je želelo.

stev, katera so mu rabila, da smo bili večkrat z njim v nasprotstvu, a preverjeni smo, da ga je pri vsem delovanji vodila le ljubezen do naroda in neumorna skrb, kako pospeševati našo stvar, ideja Slovenskega bila mu je zvezda vodnica pri težavem njegovem delu. Ni nam danes možno, da bi dostenjno opisali njegovo življenje od prvega početka, ko se je v Gorici pojavit na politično površje, bil pozneje urednik "Soči" in v obče politično tako delaven, do njegovega nastopa v Trstu, kjer je najprej pričel trgovino, pozneje prevzel uredništvo "Edinosti" in bil do zadnjega izdihljega ustanovitelja in pospeševatelja vsacega narodnega podjetja. Poleg izredne nadarjenosti združeval je v svoji osobi jekleno vtrajnost in občudovanja vredno delavnost, imel v obče vse lastnosti, ki so potrebne v političnem življenju. Njega prehrana smrt je hud udarec za Tržaške Slovence, pogrešali ga bodo v društih, na taborih, na shodih, in teško mu bodo najti naslednika, ki bi tako dobro poznal osobe in razmere in vse z uprav italijansko lokavostjo zasukane odnosaje v Trstu in v okolici.

Pričakovaje, da bodo kdo prezgodaj umršemu Dolencu napisal obsirnejši nekrolog in podrobnejše ocenil njegovo delovanje in njega izredne zasluge za našo stvar, kljemo danes tužnega srca:

Lahka mu bodi zemljica!

Slava Viktorja Dolenca spominu!

Slavno uredništvo!

Sam silno potrt in presunjen po zgubi svojega dražega prijatelja in mnogo let neuspešljivega sotrudnika na Goriškem, javljam svoje iskreno sočutje "Edinosti", katerej je neusmiljena usoda na mah razrušila glavni steber, — steber, na kojem so imela vsa naša narodna podjetja ob Adriji najkrepkejo in najzanesljivejo zaslomo.

Kako srčno rad bi skazal prijatelju in botru poslednjo čast. A slučajno sem preoddaljen — ni mi mogoče. Zato žalujem tu in spremjam v duhu k zadnjemu počitku zemske ostanke našega moža.

Bog potolaži nas in narod v tolikej meri v kolikoršnej nas tepe!

V Boču 21. julija 1887.

Klavžar.

Tugujem iz dubine razveljiljenoga srca za požrtvovanim i velezaslužnim mužem, mužem, koji je mnogo doprineo k prevaru narodnega slovanskoga duha u Trstu i okolici.

Izričuć zdrojnoj i razveljenoj obitelji svoju gorku sučut, plačem nad grobom prehrano nam nestaloga Viktora!

Iz Pazina 21. julija 1887.

Dr. Ante Dukić,
odvetnik.

Ljubljana. — Uradništvo banke "Slavije" izreka globoko sožaljenje o smrti uzornega rodoljuba Viktorja Dolenca.

Ljubljana. — Najboljše in najdelavnje može pobira nam neizprosna smrt: kaj nam je bil Viktor Dolenc, čutili bodo prav še le sedaj, ko ga ne bode več med nami. S tržaškimi Slovenci tugeje nad prerano gomilno njegovo ves slovenski narod. Slava Viktorjevemu spominu.

Ivan Hribar.

Ljubljana. — O povodu neizmerne izgube, katero je nagla smrt velezaslužnega in pogumnega boritelja za narod, Dolenca, prouzročila, izražam vam srčno sožalje.

Ivan Plantan.

Ljubljana. — Pri krsti Dolenčevi žalujemo vsi Slovenci. Izgubili smo iskrenega, neumornega in neomahljivo za svoj narod delujočega rodoljuba. Njegov duh naj ostane živ med vami.

Najlepši spomenek mu postavite, ako nadaljujete njegovo delo na obalah Adrije. Slava spominu Viktorja Dolenca!

Dr. Vošnjak, J. Murnik,
dr. Tavčar.

Loka. — Obžalujeva nenadomestljivo izgubo. Maher. Viličić.

Kastav-Jurdani. — Nad prehranom gubitkom neutrudljivog narodnog pobjornika žali Kastavska Hrvatska Čitaonica.

Iz Krškega. — Tebe, oče Lavrič, učitelj, nam Tebe ni več! Za Teboj, biser goriških Slovencev, romajo Tvoji učenci! Britka je Slovanov osoda! Da vidimo se nad zvezdami! Ferfila Tone.

Krk. — Živo saučešće nad gubitkom zasluznog i neumornog urednika izrazuje.

Dr. Vitezic.

Gradec. — Akademico društvo Triglav žaluje z Vami na prebriskej izgubi jednega naših prvoribiteljev.

Defranceschi,
podpredsednik.

Mozirje. — Britko obžalujemo prehrano izgubo prvoribitelja in buditelja Slovencev ob Adriji, g. V. Dolenca. Večna mu slava!

Čitalnica Mozirska.

(Dalje prih.)

II. Glavna skupščina društva sv. Cirila in Metoda

dné 19. julija 1887 v Trstu.

(Konec.)

Po poročilu nadzorništva bila je na dnevnem redu volitev vodstvenega odbora.

Gospod poslanec Krsnik predlaga, da se dozdanju predsedništvu izreče zahvala vseh podružnic ter da se izvoli predsednikom vrlo zasluzni dozdanji predsednik čest. gosp. Tomo Zupan. Ta predlog je bil sprejet in per acclamationem g. Zupan zopet izvoljen predsednikom. — Dalje so bili izvoljeni odborniki: Podpredsednik g. Luka Švete; blagajnik g. dr. Josip Vošnjak; tajnik g. Anton Zlogar. Odbor: gg. Murnik, Einspieler, Močnik, Gogola, Žumar, Žičkar dr. Bleiweis-Trstenški.

Pri VIII. točki vsporeda: "Slučajni nasveti" je spregovoril prvi g. Lovro Žvab ter se zahvalil namesto nenavzočnega načelnika g. V. Dolenca v imenu tržaške moške podružnice za čast, kojo je skazalo družbeno vodstvo tržaškim Slovencem, ker je sklical občni zbor v Trstu. Posebno pozdravlja zastopnike iz daljne Gorotanske in Štajerske. (Dobro)! Zahvaljuje se tudi v imenu ženske podružnice v istem smislu. — Poudarja posebno, da se gospoda ni bala priti v naš "okuženi Trst", o kojem se govoriti, da je tako rekoč z dinamitem prenapolnjen. To pa ni tako. Trst je bil od nekdaj slovansko mesto in italijanski pisatelji slepijo se sami, ako imena "Tereste" iščejo v feniškem, traškem, arabskem in celo v kitajskem jeziku, samo ne v slovanščini. Razvija potem pozivaje se tudi na ital. pisatelja Manzano (Annali del Friuli) prav filologično, od kodi prav za prav prihaja ime Trst (emporio) (kajti Trgeste od Tergiate, Tržiče Trst). To tolmačenje je zbor z velikim zanimanjem poslušal. Pravo je zadel, ko je dalje omenil, da tujci imenujo nas t u j e m, kajti da so Slovenci tu od nekdaj domaći, dokazujo razna poitalijančena imena ulic, slovanski nadpisi in okolica sama. Poudarja, da imamo mi vsekako prav iste pravice, koje imajo ostali narodje ako ne še večjih. Izkazi o poslednji štetvi izjavljajo, da je tukaj Slovanov 26.263. To je uže lepo število, dasi tudi je prenizko. Na vsak način pa smo faktor, s kojim je treba računati.

Konečno opozoruje, da je 1140 očetov podalo prošnjo na magistrat radi osnove slovenske ljudske šole, toda ta prošnja se je skoraj gotovo vrgla v koš. Ker se tedaj ni moglo na tak način priti do cilja, morala bi se druga sredstva porabiti in posebno smo tržaški Slovenci dolžni hvalo vodstvu družbe ss. Cirila in Metoda, da je osnovano v Trstu otroško zabavišče. — Zaključuje s prošnjo, da bi slavno vodstvo v tekočem letu ustanovilo I. razred ljudske šole. —

Gosp. poslanec Nabergoj podpira predlog predgovornikov. Opazuje pa, da omenjena prošnja ni bila vržena v koš, ampak od kompetentne oblasti žalibog zavrnjena. *) Slavna vlada je namreč v velikanski svojej modrosti mnenja, da morejo slovenski starisci v Trstu posiljati svoje otroke v šolo v Rojan — v Skedenj — ako hočejo celo v Bazovico! *) — Zato prosi, da izvoli vodstvo napraviti potrebne korake pri ministerstvu, čim se povrne dotedna prošnja. —

Gosp. Žvab je proti temu predlogu, ker misli, da se s prošnjami nič ne opravi. — Trčalo se je dosti in ako se trka dalje, — čakali bodoemo do sodnega dne! (Odobravanje).

Gosp. odbornik Hribar opazi na to, da družba nema toliko sredstev, da bi mogla težljiti takoj ustreči akoravno sama priznavati nujno potrebo. Posebno je potrebno preudariti, da moramo za prvim razredom potem odpreti drugi, tretji in četrti. Dokler pa postavi prevzame šolo magistrat, preslo bi — Bog vé koliko let in društvo bi moralno cel čas vse stroške nositi. — Po družbenih pravilih pa se ta predlog sploh takoj rešiti ne more, ampak ostane samo nasvet, na katerega se bodo vodstvo o svojem času gotovo oziralo.

*) Prešnja nam je bila res predvčerajšnjem povrnena — in zavrnjena. Op. uredništva.

*) Zakaj ne rajše vsak dan v Ljubljano? Op. stavčeva.

Kar se tiče prošnje tolikih tržaških očetov za osnovo slovenske ljudske šole, bodo vodstvo uže našlo postavnih sredstev prisiliti tržaški magistrat, da osnuje slovensko šolo, ako ta prošnja po izjavi gosp. Nabergaja ne bodo imela nobenega uspeha. (Živio). — Predlog za osnovo slovenske ljudske šole v Trstu je bil zatemna vdušeno sprejet.

Na to povdarja g. Wutti (predsednik koroške podružnice) zaslужke g. profesorja Andreja Einspielerja, prvaka koroških Slovencev. Prosi, da skupščina tega zaslужnega gospoda izvoli častnim članom družbe ss. Cirila in Metoda. — V smislu §. 12. družbenih pravil je bil predlog sprejet ter se sklenilo novemu častnemu članu zaključek skupščine brzojavi (Živio).

G. podpredsednik podružnice postojinske predlaga, da se vsem udom posilja vsako leto poročilo družbenega delovanja, posebno kar se tiče šolskih zadev. — G. tajnik Zlogar opazi na to, da je uže načelnštvo mislilo na to, ali žalibog ni pisateljev, koji bi se stvari poprijeli. — Z časom se bodo tudi to osnovalo.

G. Gregor Einspieler (Celovec) prosi, da bi se odbor poklonil tudi krškemu škofu, koji bi ga gotovo prijazno sprejel in veliko pripomogel k razširjenju družbe na Koroškem, kjer ste do sedaj žalibog samo dve podružnici. — G. predsednik oblubi, da se bode tudi to zgodilo.

G. Grof Obizzi (Gorica) pozdravi skupščino in prosi, da se pomaga narodu ob italijanski meji z knjigami in obleko. Znano je, da je v Podgorji tudi "Pro Patria" osnovala otroški vrt, — nevarnost je tedaj velika in naj se radi tega osnuje drugo slovensko otročje zabavišče v Klumu.

G. tajnik Zlogar omeni, da se je imelo vedno poseben obzir na Slovence ob italijanski meji in gotovo se bode še več storilo. Naj se tedaj v tem obziru stavi vodstvu konkretni predlogi.

Zast. g. Matej Klinar (Zidani most) se zahvaljuje za darila, koja je sprejela podružnica. Omenja tudi, kako dela "Schulverein" na vse kriplje, da ponemči narod. Prosí, da se mej otroke razdelé knjižice.

G. predsednik oblubi, da se bode storilo. —

Konečno se g. Žvab zahvali vodstvu na požrtvalnem delovanju in izreče v imenu Slovanstva iskreno željo, da slavno vodstvo deluje vedno naprej ter doseže blaženi svoj namen.

Gosp. predsednik T. Zupan se zahvaljuje vsem pričujočim in posebno še načelniku slavjanske čitalnice, koja je velikoduso prepustila svojo dvorano občnemu zboru. Zborovanje je bilo končano ob 1½ popoldne. —

O banketu in obisku otročjega zabavšča smo uže poročili v zadnjem listu. —

Znamenita ta skupščina ostala nam bodo v živem spominu. — Toliko bolj se moramo sedaj naslanjati na svobodne naše brate v Ljubljani, ker nam pobira smrt naše voditelje, naše prve boritelje. —

Se složnim delanjem pa bodoemo vendar vsaj toliko dosegli, da se obranimo sovražnih navalov in si ohranimo narodnost in samostalnost. — Bog blagoslovil delo družbe ss. Cirila in Metoda!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Dogovorimej Avstrijo in Ogrsko zastran nove poštne in brzojavne poštne so bili brez vseh in vsled tega odloženi na jesen. Zastopniki obeh vlad ne niso mogli porazumeti o važnih finančnih točkah; Ogrska zahteva, naj ostanejo v veljavi stare določbe, Avstrija pa temu ne more pritrditi, ker so njej na škodo, Ogrski pa na dobiček.

O sedanjem učnem načrtu na gimnazijah smo uže v predzadnjem listu v kratkih besedah razdelili svoje menjenje. V tem menjenju nas podpirajo tudi dunajski zdravniki. Medicinski doktorski kolegi je namreč imel 18. t. m. sejo, v katerej je bilo na dnevnem redu prašanje o preobložitvi učencev. Govorilo je o tej stvari več zdravnikov in vsi so načlani, da se od učencev preveč zahteva, ker se gleda le na poduk, zdravje pa se v nemar pušča. Sedanja učna osnova je preobložitve največ kriva; dajo se na gimnazijah preteške naloge, na gramatiki se preveč jezdari, učenci se tako preveč trudijo, pa vendar premalo učijo, ker vsak profesor jaše na svojem predmetu; omami to učence tako, da jim opeša da razuma. Poročilo sklepa s temi besedami: Ako bodo sedajne razmere še dalje trajale, kaj bodo iz tega? Potomstvo postane nemožno, bolehno, kratkovidno, sključeno, nesposobno za ozbiljno delo in spolovanje nalog moške dobe.

Vnanje dežele.

Mej Va ikanomin nemško vlad je vstalo neko navkrije. Znano je, da nemška vlad hoče Alzacijo in Loreno ponemčiti; vsled tega je hotela tudi iz semenič iztrebiti francoščino in na nje mestno uvesti nemščino, a papež se je tej naredbi uprl.

Okrožnica papeževega tajnika na papeževe poslance jasno naglaša pravice papeževega prestola na Rim, ki so pogoj sprave z Italijo. Okrožnica našteva pravne naslove papeževega prestola na svetnem oblasti in pravi, da jih tako imenovano narodno pravo ne sme žaliti, še manj pa uničiti. Brez svetnega posestva ni mogoče varovati neodvisnosti in dostojanstva papeževega prestola. Papež bi tudi duhovske svoje oblasti ne mogel tako rabiti, da bi varna bila vsacega vmešanja, vsacega materialnega in moralnega pritiska. Ako italijanski ministri v parlamentu trdijo, da Italija ne čuti potrebe za spravo, v nasprotji so z občnim mišljenjem Italijanov.

Bolgari menda ne bodo imeli sreče z volitvijo koburškega princa za bolgarskega kneza. Dotična deputacija ga ni mogla pregovoriti, naj takoj odpotuje v Bolgarijo, vsled tega se je en del deputacije uže vrnil v Bolgarijo. "Fremdenblatt" pravi: Uže danes je to gotovo, da je poskušnja bolgarske deputacije, da bi koburškega princa na pot v Bolgarijo zabilo, izpodletela na znanih in določnih njegovih izjavah. — Bismarck pa je neki reklo: Coburgova kandidatura je mrtvo rojeno dete.

Srbski kralj je neki v pogovoru z dopisnikom časnika "Times" mej drugim rekel: Neznosni so uže pogoji, pod katerimi obstoji male države v Evropi. Ne moremo dalje brez dobre volje Rusije ali Avstrije. Obema tudi ne moremo ugajati, če se naslonimo na eno, razčalimo drugo. V dokaz je kralj navel mučenštvo orijentalnih knezov: Miloš in Karagiorgjevič sta bila pahnena s prestola, Mihael je bil umorjen, Danilo tudi, Ottona so spodili, enako tudi Couso in Aleksandra, on sam vladal uže 19 let, pa le Bog vé, kakošne nevarnosti ga še čakajo. — Glede Bolgarije je opazil kralj, da je on priporočil le zvezo balkanskih držav. Močna balkanska država bi evropskemu miru bila boljše poroščvo, nego veliko malih držav. Ako bi on bil za kneza izvoljen, šel bi bil v Tirnovo. Zveza balkanskih držav se mora zgoditi pod turškim varstvom.

Nemški cesar je 19. t. m. zvezčer prišel v Gostinske toplice. V imenu našega cesarja ga je pozdravil deželnini namestnik.

stavo, koja dovoljuje prostozrenitev, a nič boljje ono v domovinstvu, oziroma o pre-skrobovanju ubožcev. Tozadevna nevolja je popolnoma opravičena, kajti krivica, koja se kmetskemu stanu radi omenjenih postav godi, velika je in postati more nez-nosna. Le poglejmo to „lepo svobodo“ in „dobrohotnost“ od blizu in videli bodo, da ni vse zlato, kar se sveti, in da včasih tudi dober namen več škoduje kakor koristi.

Kar je boljše mladine na deželi od bolj pripristih starišev rojene, — no o imovitejši obitelji tu ni govor — sili večinoma v bližnjih mesta, z namenom, da dobijo dobre službe ter da bodo bolje plačana kakor pa doma, to je, na deželi; pa tudi gospodska obleka se je bolj do-pada, kakor domača kmetska. Tako najamo po mestih vse polno naših ljudi, ki služijo kot rokodelci, hišni sluge, konjarji, obrtniški pomočniki itd. Večina teh, kakor hitro čutijo kak evenk v žepu, če tudi ne dosti, pričnejo zahajati ob nedeljah in praznikih po štetiščih. A to zasebno, osamelo šetanje jim dolgo ne ugaja, treba si je toraj izbrati kake tovaršice, da se pojde z njim na kak ples in veselico. No, truda ni treba velicega in želja se mu izpolni ter dobi to, po čemur hrepeni.

Nekdaj, in to, ko še ni bilo te ne-potrebne postave, koja dovoljuje prostozrenitev, niso se ljubezni kar tako za kratek čas, brez vsakega pomisla unemale. Po-sebno ženske, če tudi ne vse, a večina njih, bile so bolj previdne ter pomicljale so, kaki morejo biti nastopki ljubezni. Vedele so dobro, da dovoljenja za ženitev vsak ne dobi, osobito nemanič ne; brez zakonske zveze pa pravega, stalnega živenja ni, ker lehko se pripeti, da njega „noč pobere“. Tega se je bilo batiti, ker potem bi zapuščene nič dobrega ne čakalo, svet bi jo zaničeval in preganjal, domači bi jej pa vrata zapirali. To so toraj bili razlogi, koji so služili v obrambo, da se niso ljubezni za kratek čas sklepale kakor se dandas.

Toraj razloček mej nekdaj in sedaj v tej zadevi je velikansk, nekdaj je bilo za nekatere težavno, celo nemogoče se ženiti, in to so bili nemaniči. Sedaj se pa ti lažje in hitrejše ženijo kot kmetski si-novi, vsaj dosti ne pomicljavajo, vsaj se ženijo na korajžo. Dogovori za take ženitve so kaj kratki, dovelj je, da imata za dovoljenje in pa za poročne stroške, potem uže pojde, no na starost če bodo treba, morala bodo pa občina jima potrebno preskrbeti pa ako bodo treba tudi popred. Toraj korajža plača, in kedor jo ima, ta ima vsega dovelj za ženitev.

Postavodajalce je vodila, ko so po-stavo o prostej ženitvi napravljali, nekaj ljubezen do bližnjega, nekaj pa — sebičnost. Oni gospodje, koje je vodila prva, sicer lepa človeška lastnost, misli so po krščansko: kar je meni ljubo in dobro, to privoščiti moram i svojemu bližnjemu, kar je sicer popolnoma prav in lepo, ali vsako dobro ima svoje meje, tako tudi to. Svobodo deliti je prav, dokler se vsled te komu krivica ne godi, ko se pa vsled te delitve mnogim krivicam godi, potem je uničen ves dobrski namen, ker krivica je kaj neznašna ter občutljiva stvar. Gledalo se je toraj pri tej priliki od ene strani le na zaljubljeno mladež, to je, imela se je pred očmi sedanjest, a pomicljilo pa se ni, vsaj temeljito preudarilo se ni, kaj prihodnjest doneše. Drugače so mislili oni modri gospodje državniki, kojim je bil kažipot, ne kaj hvalevredna sebičnost. Ti so gledali v bodočnost ter mislili so si, ako se bodo smeli vsak ženiti, bodo se človeštvo jako množilo, toraj bodo obilo delalnih moči, koje bodo po mestih in tovarnah ceno služili, dokler bodo za to sposobni, no potem se bodo pa vračali v svoje rojstvene kraje, kjer jih bodo morale dotične občine s potrebnim preskrbovati, kakor veli postava o preskrbovanju ubožcev. Tako se je skrbelo pri tej priliki v prve vrsti zopet le za kapitaliste, kajti postava o prostej ženitvi in ona za preskrbovanje ubožcev, te dve ste za kapitaliste pač najugodnije napravljene.

Kake koristi pa uživa kmetski stan sploh teh postav? No o koristi nam ni treba barem govoriti ali misliti, ker je ni. Postavodajalstvo je s tem, da je te po-stave napravilo, globoko seglo v naše na-rodno gospodarstvo, v naše socijalne raz-mere, to je bila pravcata zaučnica samoupravi ali autonomiji naših občin. Kmetiske občine so podobne sedaj tičim gnezdom, v koje kukavica svoje jajce zleže. Uboga tica ni zadovoljna, da malomarna kukavica to včini, ali kaj hoče; ustavljalci se jeje ne more, ker je ona veliko močnejša od nje in tako primorana krivico trpeti. Napisled primorana je za mlado kukavico celo skr-

beti ter jej živeža donašati, kar jo stane gotovo veliko truda.

Tako tudi kmetske občine, tudi te niso zadovoljne, kar je popolnoma umevno, da se sme slednji nemanič proti njih volji ženiti, ali potpreti morajo, ker postava je postava in vlada imo moč. Toraj občina se ne vpraša, je li zadovoljna, da se ta ali oni ženi, pač pa zaukaže se jej, ako je treba, mora za celo obitelj onega ne-manič skrbeti. Evo kukavico — nemanič, kako lepo socialno živenje uživa.

Nemaniči se toraj smelo zanašajo na svoje občine, to je, na postavo, koja do-locuje, kako je skrbeti za ubožce. In prav radi tega raste število teh leta za letom takoj silno, da se je kar čuditi, ter sili nas k ozbiljnemu pomislilom.

Mladi nemaniči sploh dokler so spo-sobni za delo, služijo, ako ne kradejo, a vse kar dobijo, proti zapravijo, za starost čisto nič ne skrbe, ker to skrb, kakor uže rečeno, prepustajo občinam. Ker pa je vsled proste ženiteve čedalje več nemaničev, umevno je samo ob sebi, da je i čedalje več ubožcev, oziroma tacih, za koje mora občina skrbeti. Bodo mogle pa občine, osobito bolj ubožne, to breme dolgo nositi, to je važno prašanje, za katero se pa naši državniki kaj malo brigajo, menda ker se ga sami boje. Zato se pa skuša po židovskih-kapitalističnih listih, da celo po oficijoznih, vse to zakrivati ter svet in same sebe s tem slepe, ker dokazujejo, da ni res, da mej ljudstvom občeno blago-stanje gine, da ni res, da se kapital čedalje v večji meri steka v žepu brezrē-nih kapitalistov, dā, celo to se drznejo trditi, da se blagostanje v nižjih krogih, mej kmetskim stanom, čedalje bolj širi ter da bodo kmalo treba skrbeti, kako se spomoré kapitalistom, da ne obubožajo. To so izjave, katere jasno kažejo, da se nižji stanovi, osobito naš kmetski stan, le za sužnje smatrajo. Zato nam pa kar od-krito govore, da mi nismo ustvarjeni, da bi blagostanje uživali, nego ustvarjeni smo le za bremena. In to se tudi dejansko vrši, v dokaz temu gori omenjeni postavi.

Te in take naredbe se utegnó pa sčasoma nad kapitalisti maščevati. Delav-čev bode čedalje več, in to po mestih, kamor, kakor vže rečeno, z dežele vse sili. Dela, to je, zasluga je pa vsled strojnih sil čedalje manj, razumljivo je toraj, da bodo vedno več delalcev brez dela in zasluga, toraj vedno več postopačev, lačnih nevoljnežev, kateri bodo v svoji obupnosti prej ali slej skušali se danje socijalne razmere preostrojiti, in to se ve, da v njih korist, kar se pa izvršiti ne da, da bi kapitalisti škode ne trpeli.

(Konec prih.)

Iz Sela, dne 12. julija. — Dne 4. t. m. zvečer oznanovalo je streljanje topičev in lepotodne pritrkovovanje, da drugača dne bodo praznik ss. bratov Cirila in Metoda. Ko se bliža šesta ura zjutraj, vabilo je zopet pritrkovovanje in streljanje ude bra-lnegra društva in razne druge domače ljudi k sv. maši, za katero je naše brahno društvo naprosilo č. g. župnika, kateri je blagovoljno našež želji ustregel s tem, da je daroval sv. mašo v čast slovanskih apo-stolov Cirila in Metoda. Isto tako potrudil se je vrli g. učitelj Kavs, da je pri sv. maši orglal, za kar obema gospodoma brahno društvo izreka najtoplejšo zahvalo.

Domače vesti.

Odbor za Dolencov spomenik. V četrtek 21. julija zvečer so razna slov. druž-tva izbrala po dva odbornika v ta namen. Čitalnica je izbrala: gg. A n t. Trudna in L. Ž v a b a, Sokol tržaški: gg. Ferda Kariža in V e k. K a l i s t r a; del. podp. društvo: gg. M a t. Ž i v c a in M a t. M a n d i ē a, in tržaško podporno in brahno društvo: gg. V e k. G r e b e n c a in I v a n a Č e r m e l j a. Izbral se je potem predsednik temu odboru g. M. Ž i v e c in bla-gajnik g. A n t. Truden (via Ghega št. 6 - Trstu), kateremu naj se blagovoli po-siljati radovoljne doneške.*)

Na Dolencovem grobu na trž. pokopališči pri sv. Ani se bodo sešla jutri v nedeljo 24. t. m. o 4 popoldne v prostorih M a r z i n - i - j e v i h. Na tem zboru, h-teremu se vabijo samo oni gospodje, ki vstopijo ali kot podpiratelji ali kot telovadci, prečitajo se potrjena pravila, določijo se društveni doneški, izvoli se društveni odbor, trije razsodniki in trije pregledovalci društvenih računov. Govorilo in sklepalo se bo še o marsičem drugem. Nadeja se velike udeležbe goriških rodo-jubov.

In Jelenova: Molitev. Govorila bodeta deželnici in državni poslanec go-spod Ivan Nabergoj v imenu „Edinosti“ in gosp. urednik Mat. Mandić v imenu „Naše Sloge“ in del. podp. društva. Ob enem se polože na prerani grob venci raznih trž. in unanjih društev in zasobnikov. Tu ima slovenski svet priliko pokazati, kako je častil in cenil umršega neu-mornega delavca na narodnem polju, koliko je izgubil z njegovo smrtjo, katero bodo osiromašeni Slovenci dolgo dolgo čutili, kajti to izgubo bodo neizmerno pogrešali in jo čutimo uže denes. Narod slovenski pozivamo te uljudno. Stori svojo sveto dolžnost in potrdi se v nedeljo na rahli novi grob našega nepozabljeviga Viktorja Dolenca!

Slovesna peta sv. maša zadušnica po pokojnem velezaslužnem prvoboritelji in predsedniku raznih društev tržaških gosp. Viktorji Dolenci bodo prihodnji petek dne 29. julija ob 10. uri zjutraj v cerkvi sv. Antona novega. Čital bode sv. mašo Monsignor Mihel Debelak z azi-stenco dveh čestitih duhovnih gospodov. V sredi cerkve bodo postavljen mrtvaški oder. — Ker je bil pokojnik obče znan vsem tržaškim rodoljubom, nadejemo se, da bodo naš narod se obilno udeležil te cerkvene slovesnosti, ki ima ob enem do-kazati brahnu prebivalstvu, v kakšnih češih smo imeli blazega rajnega. Pokažimo mu poslednjo čast in spoštovanje z ogromno udeležitvijo!

Imenovanje. Gosp. Janko H oč e v a r, doslej davčni pristav v Pazinu imenovan je davčnim kontrolorem v Ajdovščini.

Umrl je včeraj pri svojem bratu, župniku pri sv. Gregorji g. Matej Brenc, bivši naš korektor in sodelavec, pozneje sodelavec pri „Ljubljanskem Listu“. Brenc bi je precej nadarjen mož in poskušal se je tudi na leposlovnom polju ter spisal pod pseudonimom „Nivalis“ več manjših po-vestij in novel. Tuberkuloza končala mu je mlado življenje. Lahka mu zemljica!

Slov. N a r o d.

Predsedništvo političnega društva „Edinosti“ vabi vse odbornike in name-stnike k seji, koja bodo v petek dne 29. t. m. po zadušnici za ranjega V. Dolenca ob 11. uri predpoldne v prostorih delal-skega podpornega društva (Via molin piccolo št. 1). —

Ker se tiče kako važnih zadev, nadejamo se, da se vsi dotični gospodje seje gotovo udeležijo.

Gospodje pevci! V nedeljo t. j. jutri točno ob 2 popoldne bodo skupna pev-ska vaja v dvorani „Slovenske Čitalnice“. Blagovolite udeležiti se vaje in prinesiti seboj tudi svoje sekirice.

Tržaške novosti:

Za spomenik mesta tržaškega nabranih je do sedaj 32.013 gl. 70 nc.

Surov zdravnik. Doznašo se je iz mestne bolnice, da je pred nekaterimi dnevi zdravnik g. Dr. S. z nekim bolnikom jako surovo ravnal in mu celo par zaušnic zasolil. Nato mu je ukazal, da naj se oblec in bolnico zapusti. Govori se pa tudi, da bolnik nikakor ni dal surovemu zdravniku vzroka enako z njim postopati. — Pa naj bodo stvar kakor koli — mislimo, da se pri nas vendar ne smie z bolniki ravnati gorje, kakor je na-vada pri divjakih.

Sodnisko. Dragotin Ziuk, mizarski pomočnik je dobil radi hudodelstva težkega telesnega poškodovanja 4 meseca težke ječe. — Čevljarski pomagač Mihelj Russ je bil obsojen radi javnega nasilstva na 15 mesečno ječo. — Pekovski mojster Josip Rudin, rodom iz Ribnice je dobil radi go-ljufije 2 meseca zapora.

Utonenca so našli v morji pri Piranu. Oblečen je po kmečko, star kakih 55 let. Do danes ga nobeden še ni spoznal ter se ne ve, da-li je ponesrečil ali je bil umorjen. —

Vabilo k prvemu občnemu zboru „Goriškega Sokola“, kjer se sklice prihodnjo nedeljo 24. t. m. o 4 popoldne v prostorih M a r z i n - i - j e v i h. Na tem zboru, h-teremu se vabijo samo oni gospodje, ki vstopijo ali kot podpiratelji ali kot telovadci, prečitajo se potrjena pravila, določijo se društveni doneški, izvoli se društveni odbor, trije razsodniki in trije pregledovalci društvenih računov. Govorilo in sklepalo se bo še o marsičem drugem. Nadeja se velike udeležbe goriških rodo-jubov.

V Gorici, 21. julija 1887.

Osnovalni odbor.

„Pro Patria“. Svojim čitateljem smo uže večkrat govorili o tem italijanskem šolskem društву, ki ima isti namen kakor

nemški „Schulverein“ in slovenska „Družba sv. Cirila in Metoda“. V Roveretu izhajajoči laški časnik „Raccoglitore“ piše: „Izvestilo se nas je, da bodo druga glavna skupščina društva „Pro Patria“ proti koncu meseca septembra v Trstu. Veselimo se, da se je izbralo za to zborovanje mesto Trst, ki je središče mnogim zelo važnim in delavnim podružnam (gruppi). — Tu bodo imeli Italijani zopet priliko pokazati svoj avstrijski patrijetizem, o katerem sta se dva tržaška poslanca tako povolno izrekla v državnem zboru.

V Železnikih je bil 20. t. m. izvoljen županom gosp. Josef Levičnik. Volitev se je vršila v tako lepem redu ter so možnarji z nebrojnimi streli pozdravili novega župana. Zvečer bila je bakljada s petjem.

S Planine se „Slovenec“ poroča, da je bila 18. t. m. tam debela toča. Velikanski način je hitro menjal, škoda ni velika.

„Slov. Narod“ in „Slovenec“ od srede prinašata to brzjavno vest: Celovec 20. julija. Vsled neprstanega hujskanja nemških časnikov napadli so danes v noči ne-poznani lopovi s pest debelimi kameni stanovanje Einspielerjevo. Soba polna ka-menja. Lepa omika!

Veselico napravijo Mariborski dijaki pod vodstvom gimnazijskih abiturientov dné 21. avgusta t. l. v Šent Juriju ob južni železnici, v gospoda Nendlna go-stilni. Vstopnina za osebo 50 kr. Čisti dohodek je namenjen „društvu sv. Cirila in Metoda“.

Priloga. Moramo opozoriti naše čnarne, da današnji številki „Edinosti“ zaradi velikih zaprek nemoremo dodati priloge. Vendar pa se bodo z št. 60 od srede razposlala.

V Dolenskih Novicah čitamo: Tukajšnji načelnik „katoliške družbe rokodelskih pomočnikov“ je odpovedal nekaj denarja v poštni hranilici v slovenskem jeziku. Odgovor z Dunaja je bil lepo slovenski. Tudi v drugej zadevi se je obrnil tukaj s slovensko ulogo — odgovor je bil tudi slovenski. — Cudno pa je, da tukajšnji poštni uradniki zapisujejo v poštno-hranilne knjižice v — nemškem jeziku. Ali mar na Dunaju bolje znajo slovenski, kakor v Novem mestu?

V zračnem oblonu na severni tečaj.

Nek človek v Chicagi je severno-ameri-

kanskemu mornaričnemu ministru naznani, da je rešil problem zračne vožnje, da misli napraviti velik oblon, s katerim 1. junija 1888 odpluje na severni tečaj. On meni, da vožnjo tja i nazaj, vatevno 10 do 14 dni za znanstvene preiskave, do-konča v enem mesecu. Oblon, v katerem

bo prostora za 200 oseb, preleti v enej uri okoli 70 milj. — Srečno pot — na hlad!

Bratje Sokoli! Naša sveta dolžnost je, da izkažemo svojemu starosti prerano umrlemu za vse Slovenstvo velezaslužnemu gospodu Viktorju Dolencu zadnjo čast. Podpisani odbor se torej obrači do Vas bratje Sokoli, da pridejte vsi kdor le utegne v nedeljo 24. t. m. ob 6 uri popoldne na pokopališče sv. Ane. Ako nam dovolje, udeležimo se te tužne slavnosti z društveno zastavo in v društveni opravi.

Zbirališče je v delalskem podpornem društvu (Via Molin piccolo 1), odhod ob 5 uri popoldne.

Sladkor. Prijavljen "Centrifugal" se dobro prodaja. Odpravilo se je nekaj vagonov. Cena f. 17.50—17.75 (za inozemstvo); 29.25—29.50.— Skladishe 195000 val.

Borsno poročilo.

Avstro-ugerski papirji mirni. Italijanski dobro. Omeniti moramo, da Dunaj skoraj nič na naših borzih ne prodaj.

Dunajska borsa

dne 22. julija.	
Enotni drž. dolg v bankovcih —	gld. 81.40
v srebru —	82.70
Zlata renta —	113.15
5% avstrijska renta —	96.60
Delnice narodne banke —	883.—

Kreditne delnice —	2.1.9
London 10 lir sterlin —	126.07
Francoski napoleondori —	9.99
C kr. cekini —	5.94
Nemške marke —	61.91

Ne dojte se stepariti. Večkrat se je v zadnjem času pritožoval občinstvo, da se produjajo p narejene švice ske kr. glice namenito pravih lekarjev R. Brandta. Gosp. lekarjičar R. Brandt in Zurigo prodi da mu se vsi enaki slučaji naznajo, da more potem dotični ponarejalec prijaviti in obvarovati občinstvo. — Posebno se opozorujemo, da so prave švicarske kroglice redno v škatljicah, i oj nosijo beli križ na rudečem polju in podpis R. Brandta.

Javna zahvala.

Vsim sorodnikom in prijateljem nepozabljivega mojega prerano umrlega soproga

VIKTORJA DOLENCA,

kakor tudi slavnim uredništvom slovanskih listov, koji so pisemo in brzjavno izrekli svoje sožaljenje o neprecenljivej izgubi, izrekam najsrnejo zahvalo.

Eliza udova Dolenc.

POSLANO.

Postavno zavarovanje elegantni

BLOCK-KOLEDARJI

se oglaša se sprejemajo za reklamo trgovskih tvrdk itd. na izdelovanje.

Cena veliko manjša

kakor splošna.

Pobliže in uzorci na zahtevanje zastonj in franko. An oncen-Expedition MORIZ STERN, Wien, Wollzeile 24.

A. Bonné

krojač,

trg Sv. Katarine št. I. 36-27

izdeluje vsakovrstne fine, cene obleke po najmodernejšem kroju. (Preseli se 24. avgusta t. l. na Corso št. 4, II. nadstropje, nad uredništvo lista "Il Piccolo".)

Assicurazioni generali.

v Trstu

(duštvo, ustanovljeno leta 1831)

To društvo je raztegnalo svoje delovanje vse veje zavarovanja, posebno pa: na **Zavarovanje proti požaru** — zavarovanje stekla — zavarovanje proti toči — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1884. f. 31.490.875.83

Premije za poterjati v naslednjih letih f. 21.006.611.33

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1884. f. 83.174.457.98

Plaćana povračila:

a) v letu 1884 f. 8.637.596.13

b) od začetka društva do 31. decembra 1884. f. 178.423.338.51

L-tni računi, izkaz dosdaj plačanih odskodovanj, tarife in pogoje za zavarovanje in sploh vse natanko pojasnila se dobav v Trstu u uradu društva: Via della Stazione v lastnej palači. 29-36

Postavno zavarovanje
Block-koledar za hôtele
sé naznanili.

Vsled dogovorov s posestniki hotelov na Dunaju, v Brnu, Pragi, Budapešti, Draženu, Breslavi, Štětinu, Hamburgu, Bolonju itd. in v koperjih: Baden, Vosaču, Karlovič varhi, Francevje koperji bodo obešeni ti koledarji v vseh sobah za tujce, začasno samo v gori navedenih mestih in to pri zvonu, kjer se gost mora zadržavati. Radi tega je oglasom na ovih Block-koledarjih vseh gotov, ker so razobeseni v sobah. Prostor za oglaševanje je omejen, ker se more samo 10 tvrdk sprejti ti, ter so tvrde konkurenčne popolnomna izključene. Cena oglaševanja za prostor 40/35 mm. za svaki hotel za celo leto od f. 3.50—40.— (15.—21. n. za vsako sobo na celo leto.) — Podnobe se imajo posla in na

Ljubljanski Zvon.

Gld. 4.60.

Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

Lastnik društva "Edinost".

Wien, L. Wollzeile Nr. 24
kje se izvira pobližje in se dobav na zahtevanje uzorci.

Ni nič boljšega!

za ohrano i pospeševanje rasti las, kakor po Nj. e. kr. ap. Vel. cesarju Fran-Josipu I. avstrijskemu itd. po e. kr. posebnemu privilegiju odličena

rodbinska pomada

za jakost lasi, 30-10 koja, rabeč jo redno, na golih krajih goste lasé prouzroči; sivi in rudeči lasje postanejo temni; krepi kožo, kjer rastejo lasje; odstrani grinto v malo dneh; je proti izpadanju las; podeli lasem naravno svitlost; jih kodri in ne osivijo do visoke starosti. Velika posoda z napoto porabe v več jezikih stane z pošto f. 1.50 a. vr. Glavna zaloga e n gross prodajo na malo je pri

A. J. FIALA,
vlastnik e. kr. privilegija. Wien,
IX, Nussdorferstrasse 59, kamor se ima poslati pisma.
Jako fina vonjava, elegantna oblika.
Naročila iz pokrajine proti gotovem denarju ali poštnem povzetju.
Prodajalec izdaten popust.
Prosimo, da se zahteva izrečen:
Familien-Kraft-Pomade.

Želodečne bolezni ozdravi brzo in posvema

JERUZALEMSKI BALZAM

edini in nedosegljivi želodečni pišči. Da si človek izvoli pravi lek proti želodečnim boleznim, pač ni tako lečivo, posebno danes, ko v trgovini prodajo vsakovrstne enake leke.

Včasih raznih kapljic, izlečkov itd., katere se občinstvo kakor pravi čudeži priznajo, niso niti drugačia, nego skodeliva zmes.

Edini **Jeruzalemski balzam** si je zagotovil vsed svje priznate sestave, odločno oživljajoče in želodeč živce hetro krepalne moči pravice prednosti nad vsemi dosegaj v tej stroki: poznanimi zdravili, kar dokazuje tudi s vsakim dnevnim večje pršanje po ničem. Ta balzam bogat na delajočih snovih kineška robbare, katera korenika je poznana zarad njenega neodnega upliva na prebavljenje niččenje, je zanesljivo sredstvo proti težavam v želodecu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvezenci priznajojo proti neječnosti, zbasanju, smrdljivi sapni gnijan, riganju, bacanju, proti hemoroidalnem trpljenju, zlatencu in vsakej bolezni v črevusu.

Steklenici z navodom vred stane **30** novcev. 23-48

GLAVNO SKLADISČE U LEKARNI

G. B. PONTONI
v GORICI.

Skladišča v Trstu v lekarji Markus Razanski in G. B. Robis, na Reki v lekarni al Redentore, in. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palicen. 43-48

Dobiva se v vseh knjižarnah 13. nakladi, ravno izašla medic. svetovalca

Dr. MÜLLER-JA

najnovješje delo o slabosti, oslablilih živilih, o zaščitnih mladostnih pregršakov itd.

Pošilja se tajno za 60 nv. v pošt. markah

KAROL KREIKENBAUM
11 Braunschweig. 23-52

Marijacelske želodečne kapljice.

izvrstno delajoče zdravilo pri vseh boleznih na želodecu. Neprecenljive dobre je posebno vpliv njihov pri notčnosti, slabosti želodeca, ako z grla smrdi, napenjanju, klesem pehanju, keliki, želodečnem kataru, goreči in žraveci pri preobilnej prodejki slin, rumenici bluvanju in gnjusu glavobolu, (ako boli in želodec) krč v želodecu, zbasanju, preobilnosti jedi in pijač v želodecu, proti glistam, bolezni na vranici in jetrih in tudi proti zlati žili ali himorojdjam. Cena steklenici je v nakazom vred samo 35 nov. Glavni zalog ima lekarjičar "k angelju varhu". 53-29

Dr. Brady Kremsier, Morava

V Trstu jih pa dobite pri lekarničarju I. Seravallu blizu starega sv. Antona

Ozdravljenje plučnih bolezni

Tuberkuze, (sušec, jetlik), naduve, zapre sipe, kroničnega bronhialnega katara itd. po plinovi

EXHALACIJI

(po rektalnej injekciji).

Najneverjetnejni, skoraj nedosegljivi idejal zdravnikov je z ovim postopanjem polnoma dosezen! Ob osupljivih, nepogrešivih govorih najjasnejše sledi pisma slavnih profesorjev, koja navedemo v kratkem, toda kolikor mogode z lastnimi besedami, in koja so bila tudi potrjena po zdravniških listih tuk in možemstvu:

Prof. dr. Bergon. Po trdnejnej plinovoj exhalaciji po r-ktalnej injekciji, izdatno pojenanje kašila in izvrška, potem popolno prenehanje, — mzlica, pot in hribovost je posve izginola. — Truplo se redi vsaki teden za 1/4, — 1 K. Ravno takro brzo ozdravljenje tudi pri starej, calo pri miliarnej tuberkulozi. — Bolnik se ozdravi ter more tudi najtežju posel zopet opravljati. —

Prof. Dr. Cernil. Pri nadihu se more pol ure po plinovoj exhalaciji lagijo sošti. — Ako se exhalacija dalj rabi, se naduhu na povrte več. Zoper šnueli in naduhu je plinova exhalacija izkušeno, izvrstno sredstvo.

Prof. Dr. Dujardin Beaumetz: »Celo pri afoničem grlu, poškodovanemu po tuberkolozi, so se v 2-3 tednih zacetile otekline dasiravno je bila uže polovica pljuč razdejan.

Dr. M. Langhlin. vojna bolnica v Filadelfiji je vporabil plinovo exhalacijo pri 30. bolnikih, koji so bili uže v najzadnjem stanju tuberkuloze in vsi so popolnoma ozdravili.

Vsaki dan pa se množje zdravniška poročila o srečnim ozdravljenju, ter je razen navadenih sprivali še mnogo drugih od slavnih profesorjev. Tudi v e. k. jav. ej. bolnicu na Dunaju se vporabil stroj za plinovo exhalacijo. — Imamo novo sprivali ozdravil. C. kr. izklj. priv. stroj za plinovo exhalacijo (R-ctal-Injector) se dobiva z vsemi pripravami za pripravljenje pljuč in z popisom za vporavo za zdravnike, ter ga more rabiti tudi vsak bolnik sam pri.

Dr. KARLU ALTMANN, Wien VII, Mariahilferstrasse N. 80/A
ter stane gl. 8.30 z omotom proti gotovem novcu ali provzetju. — Ozdravljeni ni niti težavno, niti ovira vsakdanji posel.

— 16